

[Indenrigsministeren.]

alt tegner sig saa uklart, selv med Hensyn til den nærmeste Fremtid. Jeg har derfor ment det rigtigst at foreslaa en Forlængelse af Gyldigheden af den midlertidige Lov af 30. Oktober 1939 for endnu 1 Aar, og det er herom, der stilles Forslag i dette Lovforslags §§ 1—4.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 12 er indsat en Bestemmelse, der siger, at hvis Udlejeren i Strid med disse Regler foretager Genudlejning paa Vilkaar, der er mere byrdefulde for den nye Lejer end de Vilkaar, der var gældende ved det hidtidige Lejemaals Ophør, eller hvis Udlejeren ved Genudlejning kræver højere Leje end godkendt af Kommunalbestyrelsen, er Lejeren berettiget til at kræve det for meget erlagte tilbage.

Siden Vedtagelsen af Loven af 30. Oktober 1939 er jo imidlertid den ekstraordinære Brændselssituation opstaaet og har medført de meget høje Brændselspriser. Dette har, som alle ved, rejst en Række Problemer i Forholdet mellem Ejere og Lejere, idet en Situation som den nuværende selvfølgelig ikke er forudset ved Indgaaelsen af en Række af de Lejekontrakter, der i Øjeblikket er gældende. Dette Forhold kompliceres yderligere baade ved de af det offentlige gennemførte Varmerestriktioner og derved, at der ikke er fri Adgang til Opsigelse. Jeg har under disse Omstændigheder ment det meget ønskeligt baade for Ejere og Lejere, at der blev gjort et Forsøg paa at tilvejebringe fastere og mere afklarede Regler for Betaling af Centralvarme og varmt Vand. Herhenhørende Bestemmelser findes i dette Lovforslags §§ 5—11.

Jeg vil gerne, inden jeg gennemgaar disse Paragraffer, forudskikke den Bemærkning, at jeg selvfølgelig under den kommende Forhandling her i Tinget og i et eventuelt Udvalg vil være villig til at drøfte og gennemgaa disse Bestemmelser meget nøje. Alle vil forstaa, at det er en meget vanskelig Opgave at formulere disse Regler, men jeg haaber, at de i det væsentlige har truffet det rigtige.

Lovforslagets § 5 svarer i alt væsentligt til den gældende Lovs § 5. Den gaar ud paa, at Ejeren, naar det i Lejemaalet er aftalt, at Lejeren i Aarets Løb skal betale forskudsvis Bidrag til Udgifterne ved Ejendommens Opvarmning og Forsyning med varmt Vand, og naar der ikke i Lejeaftalen er indeholdt Bestemmelser om Regulering af de forskudsvis Bidrag i Overensstemmelse med Brændselsprisen, kan forlange en

Forhøjelse af disse Bidrag, saaledes at Forhøjelsen kan andrage 6 pCt. for hver 10 pCt., den almindelige Brændselspris maatte være steget efter den 1. September 1939. I den gældende Lov gaar Bestemmelsen ud paa 8 pCt. for hver 10 pCt. Naar de 8 pCt. er sat ned til 6 pCt., har det sin Grund i den Indskrænkning af Brændselsforbruget, som de offentlige Varmerestriktioner har medført. Det er muligt, at det er sat for højt med de 6 pCt., men det kan jo drøftes nærmere under Forhandlingerne her i Tinget.

Forslagets § 6 omhandler de Tilfælde, hvor der efter Lejemaalet skal svares et fast Bidrag til Udgifterne ved Ejendommens Opvarmning og Forsyning med varmt Vand. Det bestemmes her, at Udlejeren i saadanne Tilfælde kan forlange en Forhøjelse af Bidraget i Forhold til Stigningen i den almindelige Brændselspris, og at der af Forhøjelsen skal betales forskudsvis Rater, der ogsaa her kan andrage 6 pCt. af det faste Bidrag for hver 10 pCt., den almindelige Brændselspris maatte være steget. Derefter fastsættes det, at Udlejeren kun kan kræve Forhøjelse, for saa vidt angaar den Stigning i Brændselsprisen, der overstiger 15 pCt. Det er jo klart, at Ejeren ved Affattelsen af en saadan Kontrakt naturligt har maattet være forberedt paa selv at bære en vis Risiko med Hensyn til Svingningerne i Brændselsprisen. Det fastsættes dernæst, at ved Varmeperiodens Slutning foretages den endelige Regulering af Varmebidraget, hvorved der altsaa ses bort fra de første 15 pCt. af Stigningen.

Forslagets § 7 angaar de Tilfælde, hvor det i Lejemaalet er aftalt, at Lejeren ud over en i Forhold til en bestemt Brændselspris fastsat Betaling skal udrede forhøjet Ydelse i Forhold til Brændselsprisens Stigning. Ærede Medlemmer vil forstaa, at Konsekvensen af en saadan Bestemmelse under de nuværende Restriktionsforhold bliver, at Ejeren, hvis Kontrakten skulde opfyldes efter sin Ordlyd, kan indkassere Fordelen ved det mindre Forbrug af Brændsel, hvad der selvfølgelig vilde være aabenbart ubilligt. Det bestemmes derfor, at Udlejeren uanset en saadan Bestemmelse kun kan kræve, at Lejeren i Varmeperiodens Forløb udreder den saaledes aftalte Forhøjelse med 6 pCt. for hver 10 pCt., den almindelige Brændselspris maatte være steget, og ved Varmeperiodens Slutning foretages saa endelig Regulering af Varmebidraget i Overensstemmelse med § 9, som jeg om lidt skal omtale.

§ 8 angaar de Tilfælde, hvor der i Lejemaalet ikke er fastsat særskilt Bidrag til